

فلسفه یازدهم - درس ششم - امکان شناخت - زین کلاه - شیراز ۱۳۷۸۰۳۸۱۷۷۰۹۱۷۷

معرفت شناسی ← بخشی از فلسفه است که به مسائل زیر می پردازد:

۱- هستی معرفت ← از نظر معنا و مفهوم روشن است - نیازی به تعریف ندارد

شناخت همان آگاهی است
که علم ← یعنی وقتی می گوئیم از چیزی شناخت

داریم یعنی از آن چیز صورتی در ذهن داریم

فکته ← معرفت یا علم همان صورتی از ذهن هستند و واقعیت های بیرون ما به ازای معرفت در عالم خارج محسوب می شوند

وقتی کسی می گوید توپ آنجا است - یعنی در ذهن خودش به آنجا بودن توپ آگاهی

دارد و ما به ازای این معرفت ذهنی خود توپ است که آنجا است.

۲- امکان معرفت و شناخت

یا توانایی شناختن ← شناسایی اشیاء - ارتباط با آنها - استفاده کردن از آنها

آب خوردن - عصبانی شدن - دیدن - شنیدن - درک کردن - سخن گفتن - دور کردن

یا نزدیک شدن به چیزی - از خطرها فاصله گرفتن

همه اینها نشانه توانایی انسان در دانستن است.

امکان شناخت یک امر بدیهی است و به تحقیق و دلیل نیازی ندارد

اگر کسی اصل شناخت و دانستن را زیر سوال ببرد به شکالیت مطلق رسیده است

یعنی توانم هیچ چیز را بشناسم خودش نوعی شناخت است - پس این نظر تناقض آمیز است

که محال است

که مستلزم تناقض است

سوفیست ها ← منکر اصل شناخت

که با مغالطه های مختلف ← در محال قضایی ← در باطلی راهی جلوه می دارند

نظراً ← انسان توانایی رسیدن به حقیقت را ندارد

که یعنی نمی تواند به علم مطابق با واقعیت برسد

نکته مهم: حقیقت چیست؟ ← اگر معلومات ذهنی انسان دقیقاً منطبق با واقعیت باشد حقیقت است ← پس حقیقت معلومات منطبق بر واقعیت شناخت اشیاء است که هستند

گرگیس ← هم منکر واقعیت ← هیچ چیز وجود ندارد

که هم منکر شناخت ← هیچ چیز قابل شناخت نیست ← به این دلیل

که انسان ابزار آنرا ندارد

که هم منکر آموزش و انتقال ← انسان نمی تواند شناخت خود را به دیگری بیاموزد

پاسخ به شبهه اول ← با فلسفه اولی و اثبات وجود

پاسخ به شبهه دوم ← با اثبات تمایز امکان شناخت ← خود حرف گریس نوعی

شناخت است

پاسخ به شبهه سوم ← اوسعی دارد نوعی معرفت را با همین گفتار به دیگری منتقل کند

اما من گوید معرفت و شناخت قابل انتقال نیست

یک نکته مهم ← توانایی شناخت به صورت کلی غیر از میزان توانایی انسان در شناختن است

✓ شک در توانایی انسان به صورت کلی برای شناخت ← شکاکیت مطلق

✓ شک در میزان توانایی انسان منطقی است

باطل است

متلزم تناقض است

انسان بسیاری چیزها را نمی تواند بشناسد

مانند اسرار مغز چیست خدا و ...

پس شک در شناخت بعضی امور غیر از شک در امکان اصل شناخت است

۳ - محدوده شناخت ← تا کجا انسان می تواند شناخت پیدا کند؟

له امور محسوس یا خامحسوس - یا هر دو

اموری که با حواس پنجگانه یا امور محسوس درک نمی شوند با عقل

اثبات می شوند (خدا - اختیار - نفس فریفتا)

قابل درک هستند

نکته ۱ - اینکه مادر مورد گذشته و آینده و در باره امور محسوس و معقول فکر می کنیم و برای

خود باورهایی داریم ← یعنی ما از خود و جهان یعنی شناخت داریم

نکته ۲ - به خاطر گستردگی جهان پیرامون ما ← ما بسیاری حقایق را نمی دانیم و نمی شناسیم

اما این بین مضامینست که ما اصلاً قادر به شناخت نیستیم

نکته ۳ - شناخت انسان خطا پذیر است ← به همین دلیل نظرها و باورها متفاوت هستند

در اصل دانش و شناخت

نکته ۴ -> اینکه اشتباهات خود را در حل مایل می پذیریم و به دنبال راه حل جدید نمیکنیم
میگردیم -> بیانگر این است که وجود اشتباه را به معنای ناتوانی در کسب معرفت تلقی نکنیم

اینکه تلاش می کنیم به کمک استدلال دیدگاه مخالفین را به خود نزدیک کنیم نشانه‌ی این است که -> ۱- قادر به درک و شناخت حقیقت هستیم

۲- شناخت انسان ممکن است اشتباه باشد

۳- انسان ها در کسب معرفت می توانند تابع دیگران باشند

نکته ۵ -> تلاش بشر به طور دائم برای دستیابی به دانش های مختلف و رشته های گوناگون علمی -> نتیجه ی پذیرش -> ۱- اینکه انسان به طور طبیعی به امکان

شناخت باور دارد

۲- وجود اشتباه را به معنای ناتوانی در

کسب معرفت تلقی نمی کند

بشریت علمی بشر -> با تکمیل و تصحیح

از دور راه
۱- از طریق حل مجهولات -> و دستیابی به اطلاعات جدید
و گشودن شاخه های جدید دانش

۲- از طریق پی بردن به اشتباهات گذشته و تصحیح آنها

راه اول تکمیل و راه دوم تصحیح است

اصلاح دانش های بدست آمده توسط گذشته گان

↓
شناسایی موارد جدید در علم
یا کشفیات علوم مختلف